

Bilag 3.

ERHVERVSRADET FOR GARTNERI OG FRUGTAVL

14. marts 1963.

Erhvervsrådet, der anerkender byplanlægningsens nødvendighed, skal ikke tage stilling til lovforslagets politiske indhold, men kun indvende, at en vedtagelse af det forelagte kan medføre en forøgelse af de ulemper, gartneriet i byudviklingsområderne, som følge af lovgivningen, kommuner og byplanekspertes kommer ud for.

Erhvervsrådet ønsker at fastslå, at gartneriet ofte er placeret og erhvervsvirksomhedens udbygning sket, før byudviklingen tager fat, at ekspropriationsregler derfor må være det naturlige udgangspunkt, hvis samfundet ønsker af erhverve, hvad den erhvervsdrivende lovligt besidder. Gartnerivirksomhedens tilstedeværelse i byudviklingsområderne er naturlig for erhvervet og som regel tillige samfundsmæssigt ønskeligt, thi den gartneriske anvendelse af „ventarealerne“ er hensigtsmæssig og ofte den eneste rentable. Dette underkendes for så vidt ikke af lovforslaget, men gartnerens vilkår i disse områder forringes.

Skal uundgåelige ulemper ventes erkendt som rimelige, må forhold, der anses for uretfærdige, og formulering, der kan give anledning til vilkårligheder, søges undgået.

Erhvervsrådet tillader sig at foreslå følgende ændringer:

§ 2, stk. 1 — Byplan (og ikke kun dispositionsplan) bør være den ubetingede forudsætning for kommunens forkøbsret.

Dispositionsplaner kendes ofte kun af en snæver kreds og er ofte utilstrækkeligt gennemtænkte.

§ 2, stk. 2 — Kommunen bør være forpligtet til at motivere ønske om tinglysning

af forkøbsret, og evt. beslutning skal af areal-ejeren kunne indbringes for (amt) indenrigsministeren. Tinglysning af forkøbsret bør kun kunne finde sted i inder- og mellemzone.

§ 3, stk. 2 — Hvis forkøbsretten omfatter tilbehør, hvad der sikkert er rimeligt og praktisk, skal der også i loven angives *pligt* til for kommunen på det givne grundlag, og hvis det ønskes, at overtage tilbehøret. Dette er muligvis udtrykt i § 7, stk. 1, men ikke klart nok.

§ 5 — Kommunens betænkningstid med hensyn til afgørelse af, om forkøbsret vil blive gjort gældende, bør begrænses til 14 dage.

§ 7, stk. 2 — Til hververens omkostninger vil — ifald hans rettigheder fortrænges af kommunen — høre udgifter og ulemper ved at skulle finde en anden ejendom.

Udbudet af landbrugsejendomme er ret stort, men det er lille, når det gælder gartneriejendomme, hvorfor ulempen ved at blive forskudt fra en foretagen erhvervelse, evt. efter gennemførte forberedelser etc., kan være ret betydelig.

I øvrigt bør hovedreglen være, at kommunen, på forespørgsel forud for at ejendommen averteres til salg, afgiver erklæring om, hvorvidt evt. forkøbsret vil blive gjort gældende. I det mindste i de tilfælde, hvor kommuneledelsen er klar over, at kommunen ubetinget er uinteressert.

§ 8 — Erhvervsrådet finder det ikke betryggende, at de i stk. 1 nævnte taksationsmyndigheder skal træffe den i realiteten endelige afgørelse vedr. ikke konkret fastsatte værdier, og især syntes § 8, stk. 3, at